

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשבת
קודש פרשת שמות

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מולבלין 58
052-767-4285

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת שמות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שבחי הר"ן סימן ה.

[לפני שראש הישיבה התחיל את השיעור הוא שר את הניגון (באידיש):
 "בִּאשְׁעָפֶּעַר אֵיף ווייס, אַז די בַּעסְטֶע זאַך אױף די װעלט איז, זײן נאַנט צו
 דיר, װיל אײך עס אָן אַ שײער. און אַפּילו װען ס'איז שְׁװאַרץ, מיט שְׁװערע
 נסיונות פֿרױבֿירֶסט מיר, דאַך זע מײן האַרץ, װי אײך קוק אַרױס צו דיר. טאַטע,
 טאַטע, טאַטע, אײך בַּעט דיר הַעלף מיר". תרגום חופשי: בורא עולם אני
 יודע שהדבר הכי טוב בעולם זה להיות דבוק בך ואני רוצה את זה בלי גבול,
 ואפילו כשחשוך אתה מנסה אותי עם נסיונות קשים עם כל זאת ראה את הלב
 שלי איך שאני משתוקק אליך, אבא, אני מבקש ממך תעזור לי.]

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: אנו נלמד בשבחי הר"ן סימן ה, איך
 שרבינו מספר משנותיו הצעירות, "זהו חיזוק עצום למי שרוצה לזכות להיות
 יהודי כשר".

אף אחד לא ידע

כותב רבי נתן זכרונו לברכה: "וְכֵן הָיָה נִכְנָס בְּעִבּוּדַת ה'", כשרבינו היה
 צעיר לימים הוא התחיל לעבוד את השם יתברך, "וְכָל עִבּוּדָתוֹ הָיָה בְּהֶצְנֵעַ
 גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד", וכל עבודתו הייתה מאוד בהסתר, "עַד שְׁלֹא יָדַע שׁוֹם אָדָם
 מִמֶּנּוּ כָּלֵל", ואף אחד לא ידע מכך, "כִּי הָיָה סְתוּם וְגִנּוּז מְאֹד. וְכָל עִבּוּדָתוֹ
 הָיָה בְּסִתְר וּבְהֶצְנֵעַ גְּדוֹל", כי כל עבודתו הייתה נסתרת עד מאוד.

החליק על השלג

רבינו הקדוש התחתן בגיל שלוש עשרה, בעיר מעדוועדיווקע, חמיו רבי
 אפרים זכרונו לברכה גר בעיירה ליד מעדוועדיווקע ששמה 'הוסיאטין', הלך
 רבינו לגור ליד חמיו בעיירה הוסיאטין, חמיו הקצה עבורו חדר מיוחד בביתו,
 שם הוא ישב ועבד את השם יתברך בהסתר גדול, אף אחד לא ידע שהוא
 צדיק, הוא עשה את עצמו כאדם פשוט, אפילו חמיו של רבינו, גם לא ידע
 שהרבי עובד השם גדול, רבינו עשה עצמו כמי שמשחק עם חברים ומחליק
 על השלג, אך בשקט הוא למד והתפלל.

להתפלל כמו ילד

"וְעַקֵּר עֲבוֹדָתוֹ בַּתְּחִלָּה הִזָּה בְּפִשְׁיטוֹת גְּדוֹל בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת פְּלָל, רַק בְּפִשְׁיטוֹת גָּמוֹר", וְעִיקֵר הָעֲבוּדָה שֶׁל רַבִּינוּ אֵיךְ שֶׁהוּא עֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, הֵייתָה עֲבוּדָה פְּשוּטָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, תְּפִילָתוֹ הֵייתָה כְּמוֹ תְּפִילָה שֶׁל יֶלֶד - מֵתוֹךְ הַסִּידוּר, בְּלִי חֲכָמוֹת, בְּלִי קוֹנְצִים, גַּם לִימּוּדוֹ הָיָה בְּאוֹפֵן מְאוּד פְּשוּט.

רבינו התייגע מאוד

"וְכָל דְּבַר וְדְבַר שֶׁעָשָׂה הִפֵּל הִזָּה בְּיַגִּיעָה גְּדוֹלָה וּבְכַח גְּדוֹל וּבְמִסִּירוֹת נַפְשׁ", כֹּל דְּבַר שֶׁהוּא עָשָׂה הִגִּיעַ לוֹ בְּקוּשֵׁי רַב, עִם מִסִּירוֹת נַפֶּשׁ. "וְלֹא הִזָּה לוֹ שׁוּם דְּבַר עֲבוֹדָה שֶׁפָּא לוֹ בְּנִקְל", שׁוּם דְּבַר בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם לֹא הִגִּיעַ לוֹ בְּקִלּוֹת. "רַק כָּל דְּבַר וְדְבַר בָּא לוֹ בְּיַגִּיעָה גְּדוֹלָה מְאֹד, שֶׁהִזָּה מִיַּגַּע עֲצָמוֹ כְּמָה זְמַנִּים בְּשִׁבִיל כָּל דְּבַר וְדְבַר מִעֲבוֹדַת הַשֵּׁם", רַבִּינוּ הִתִּיגַע מְאוּד זְמַן מִמוֹשֶׁךְ עֲבוּר כֹּל דְּבַר בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם.

לכל אחד זה מגיע קשה

כֹּל אָדָם מֵתַחִיל בְּשִׁלְב מִסוּיִים לְעֲבוּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מִקְבָּלִים קְבִלוֹת טוֹבוֹת, מֵתַחִלִּים שִׁיעוֹר חֲדָשׁ, מֵתַחִלִּים לְהִתְפַּלֵּל, מֵתַחִלִּים לְעֲבוּד עַל הַמִּידָה הַהִיא אוֹ עַל הַמִּידָה הַהִיא, וְזֶה מְאוּד קָשָׁה, אֲבָל כְּשֶׁרוֹאִים אֵיךְ שֶׁרַבִּינוּ סִיפֵר מֵעֲצָמוֹ שֶׁשׁוּם עֲבוּדָה לֹא הִגִּיעָה לוֹ בְּקִלּוֹת, כֹּל דְּבַר הִגִּיעַ לוֹ בְּקוּשֵׁי רַב, עִם מִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, זֶהוּ חִיזוּק עֲצוּם לָנוּ, כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁלְּכֹל אֶחָד זֶה מִגִּיעַ קָשָׁה, אֲפִילוֹ לְצַדִּיקִים גְּדוֹלִים.

עשרות אלפי עליות וירידות

"וְהִזָּה לוֹ כְּמָה וְכְמָה עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת עַד אֵיךְ שֶׁעוֹר וְעֵרֶךְ", לְרַבִּי הָיוּ אֲלָפֵי וְעֶשְׂרוֹת אֲלָפֵי עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת, זֶהוּ חִיזוּק עֲצוּם וְנוֹרָא, תְּמִיד חוֹשְׁבִים "הַצַּדִּיק הוּא 'צַדִּיק' כִּי אֵיךְ לוֹ נִסְיוֹנוֹת, כֹּל דְּבַר מִגִּיעַ לוֹ בְּקִלּוֹת, אֲבָל אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת צַדִּיק, אֲנִי לֹא מִפְּסִיק לִיפּוֹל", אֲבָל זֶה לֹא נִכּוֹן, רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ מִסְפָּר כַּאֲן שֶׁגַם לוֹ הָיוּ "אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת".

הכי הרבה אלף פעם!

בדרך כלל כשאדם מקבל על עצמו קבלה חדשה, והוא מתחיל לקיים אותה, הוא נופל פעם אחת, שוב פעם, הוא נופל פעם שלישית, אז הוא מחליט: "זהו, היה מספיק, כבר נסיתי, נסיתי להתחיל וזה לא הולך!" אני לא יודע אם מישהו יכול להעיד על עצמו "אני קיבלתי על עצמי עשרות אלפי קבלות, כבר רציתי עשרות אלפי פעמים להיות יהודי כשר", יכול להיות שכבר נסית פעמיים, שלוש פעמים, עשר, עשרים פעם, מאה פעמים, הכי הרבה אלף פעמים! אבל אחרי אלף פעם לנסות ואתה ממשיך ליפול אז אתה כבר מרים ידיים: "אני מתייאש, לא הולך לי", אבל רבינו הקדוש אומר: "נסיתי להיות יהודי כשר 'עשרות אלפי פעמים', לא עזבתי את הרצון שלי!".

אחר כך הוא נפל

"וְהָיָה קָשָׁה וְכָבֵד עָלָיו מְאֹד מְאֹד לְהִתְחִיל לְכַנֵּס בְּעִבּוּדַת ה', לְקַבֵּל עָלָיו עַל עִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרְךָ", היה לו מאוד קשה להתחיל לעבוד את השם יתברך. "וְהָיָה רָגִיל לְהִתְחִיל אֵיזָה יָמִים לְעֶסֶק בְּעִבּוּדַת ה' וְאַחֲרֵיכֵן נִפְלַ מְזָה", רבינו נהג להתחיל לעבוד את השם יתברך למספר ימים, אחר כך הוא נפל, "וְיִחְזֹר לְהִתְחִיל", ואז הוא שוב התחיל, "וְיִחְזֹר וְנִפְל", ושוב נפל. "וְכֵן הָיָה פְּמָה וְכַמָּה פְּעָמִים", וכך היה הרבה פעמים.

מדוע שתרים ידיים!?

זהו חיזוק עצום, מדוע שתפסיק את השיעור שלך? מדוע שתתייאש מתפילתך? מדוע תרים ידיים משמירת עיניים שלך? מדוע תתייאש מהקבלות הטובות שקיבלת על עצמך בתחילת השנה אותם אתה הולך לקיים בשנה זו? רוב האנשים עזבו כבר את כל הקבלות שהם קיבלו על עצמם בתחילת השנה לרגל השנה חדשה, למה? כי לא הולך לך אז אתה מרים ידיים? לא הולך לאף אחד, לרבינו גם לא הלך, אין דבר כזה שהולך טוב, צריך הרבה להתחזק בכדי לעבוד את השם יתברך.

המון המון עליות וירידות

"עַד שְׁפַעַם אֶחָד נִתְחַזַּק אֶצְלוֹ שְׁיִהְיֶה חֹזֵק מְאֹד שְׁיֵאחֲזוּ בְּעִבּוּדַת ה' לְעוֹלָם,

וְלֹא יִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, וּמֵאֵז וְהִלָּאָה נִתְחַזַּק לְבוֹ בַּהּ", עַד שְׂרִבְנוּ הַחֲלִיט פַּעַם אַחַת 'זֶהוּ זֶה, אֲנִי הוֹלֵךְ לַהֲיוֹת יְהוּדִי כְשֶׁר, אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לַהֲיִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר'. "וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן גַּם אַחֲר־כֵּן הָיָה לוֹ תְּמִיד עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד", וְעַם כָּל זֹאת, אַחֲרֵי שֶׁהוּא הַחֲלִיט בַּהַחֲלָטָה חֲזָקָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִיוּ לוֹ עוֹד מְאֹד מְאֹד הַרְבֵּה עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, "רַק שְׂאֲחֲר־כֵּן הָיָה חֲזָק שֶׁלֹּא יִנָּיֵחַ עֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, אֶף־עַל־פִּי שֶׁיֵּשׁ לוֹ יִרְיָדָה לְפַעְמִים, אֶף־עַל־פִּי־כֵן יִהְיֶה מִתְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּעֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל מֵה שְׁיִוְכַל", אֲבָל הוּא הִיָּה מְאֹד חֲזָק בְּעֲצָמוֹ לֹא לַעֲזוֹב אֶת עֲבוֹדָתוֹ, הוּא כָּבֵד הַחֲלִיט "זֶהוּ זֶה, אֲנִי הוֹלֵךְ לַהֲיוֹת יְהוּדִי כְשֶׁר, לֹא מִשְׁנָה מֵה שְׂרָק לֹא יִהְיֶה".

הם צעקו אל השם יתברך

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שֶׁכַּעַת נִכְנַסְנוּ לַשְּׁבֻעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל יָמֵי הַשׁוֹבְבִים, הַחֹמֶשׁ בְּעֲצָמוֹ מִסְפִּיק כָּבֵד בְּכַדִּי לַעֲוֹרֵר אֶת הָאָדָם. רוֹאִים אִיךְ שֶׁהַיְהוּדִים הַתִּיַּגְעוּ וְהַתִּיַּגְעוּ בְּעֲבוֹדָה מִפְּרַכְתּוֹ, מֵהֵם עָשׂוּ? הֵם צִעְקוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הֵם נִאֲנַחוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַשֵּׁם הִקְשִׁיב לָהֶם, הַשֵּׁם קִיבַל אֶת צִעְקָתָם.

פעם אצל פרעה ופעם אצל משה רבינו

מֹשֶׁה רַבִּינוּ הֵלֵךְ לַפְּרַעַה לַהֲגִיד לוֹ שִׁיּוּצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ מִצְרַיִם וּפְרַעַה לֹא רָצָה, אִזּוֹ מֹשֶׁה רַבִּינוּ הֵלֵךְ עוֹד הַפְּעַם לַפְּרַעַה וּפְרַעַה שׁוֹב פַּעַם לֹא רָצָה, וְכֵן זֶה חֲזָר עַל עֲצָמוֹ כִּמְהַ פַּעְמִים מֹשֶׁה רַבִּינוּ לַחֵם עִם פְּרַעַה. זֹאת מִלְחָמָה שְׁעוֹבֵרֶת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, פַּעַם הָאָדָם נִמְצָא אֲצֵל פְּרַעַה וּפַעַם הוּא אֲצֵל מֹשֶׁה רַבִּינוּ, פַּעַם אֲנִי אֲצֵל פְּרַעַה וּפַעַם אֲצֵל מֹשֶׁה רַבִּינוּ. מֵה זֶה 'פְּרַעַה'? מוֹהֲרָא"ש מְבִיא בְּשֵׁם הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ ז"ל (סֵפֶר הַלְקוּטִים, פֶּרֶשׁת שְׁמוֹת, סִימָן ב, דִּיבּוּר הַמִּתְחִיל ד'ע): "'פְּרַעַה' זֶה אוֹתִיוֹת 'פֶּה רַע'; כִּשִּׁי לְאָדָם פֶּה רַע, הוּא מְדַבֵּר לֹא עֲדִין, הוּא מְדַבֵּר לְשׁוֹן הַרַע, הוּא מְדַבֵּר דְּבָרִים לֹא טוֹבִים, הוּא מְדַבֵּר שְׁטוּיוֹת, הוּא מְדַבֵּר דְּבָרִים שֶׁל מֵה בְּכַךְ, אִזִּי הוּא נִמְצָא אֲצֵל 'פְּרַעַה', כִּי יֵשׁ לוֹ 'פֶּה רַע', וְכִשְׁהוּא עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, הוּא מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, אִזּוֹ הוּא אֲצֵל מֹשֶׁה רַבִּינוּ, אֲצֵל הַצְּדִיק.

הוא רץ ישר אל הצדיק

אָדָם יִכּוֹל לַהֲיוֹת לְפַעְמִים אֲצֵל פְּרַעַה, הוּא מְדַבֵּר דְּבָרִים מְלוֹכְלָכִים, אֲבָל

הוא רץ ישראל לצדיק, למשה רבינו, שירפא אותו, ואז פרעה חוזר, האדם נופל שוב עם פיו הרע, אבל הוא מתחזק שוב, הוא שוב חוזר לצדיק, למשה רבינו. זה מה שלמדנו היום בגמרא (מגילה יג): "אסתר המלכה היתה עומדת מחיקו של אחשוורוש", אסתר המלכה נשבת בארמון של אחשוורוש, והיא נפלה חיקו של אחשוורוש, עם כל התירוצים המעולים שהיא הייתה אונס, הכריחו אותה להיות עם אחשוורוש, אבל עם כל זאת היא הייתה עם אחשוורוש, היא כלה להתיימש, אבל היא התחזקה, מה היא עשתה? "וטובלת" - היא הלכה למקווה להיטהר מהעבירה, "ויושבת בחיקו של מרדכי", והיא שבה לחיקו של מרדכי, היא רצה לצדיק.

העצות של הצדיק

זהו לימוד עבורינו, אפילו אדם נפל כל כך רחוק, מסכן, הוא נופל בחיקו של אחשוורוש, עם גויים רחמנא ליצלן, אני מתחזק, אני הולך לטבול ואני חוזר לצדיק, אני הולך לקבל את העצות מהצדיק איך להתחיל שוב מהתחלה.

תגיד מילה להשם יתברך

אפילו שמר מאוד, וימררו את חייהם (שמות א, יד), יש לי חיים מרים, אבל יש לנו את הצדיקים הקדושים שמחיים אותנו, הם מלמדים אותנו, לך להשם יתברך, תצעק להשם יתברך, תגיד מילה להשם יתברך.

יותר מכל התעניות והסיגופים

האר"י הקדוש ז"ל גילה תיקונים כמה צריך לצום על כל עבירה, לדוגמא, אדם שחטא בפגם הברית - הוצאת זרע לבטלה צריך לצום פ"ד תעניות, שמונים וארבע ימים, וכך הלאה, שאל תלמידו הגדול רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו את רבו, האר"י הקדוש, איך יכול אדם לצום כל כך הרבה ימים בכדי לתקן את כל מה שהוא חטא? ענה לו רבו (עיין שער הגלגולים, הקדמה לח): בדורות האחרונים שהנסינות כל כך קשים, כשיהודי יתן אנהא אחת להשם יתברך: "רבנו של עולם אני רוצה להיות יהודי", רבנו של עולם מאוד קשה לי, אני רוצה להיות טוב, אני עושה תשובה", זה עוזר יותר מכל התעניות והסיגופים. זה מה שלימד אותנו רבינו, את ענין ה'התבודדות', זאת עצה כל כך מתוקה, דרך כל כך מתוקה, דבר שכל אחד יכול לעשות, ועל ידי זה מוחקים את כל העבירות והכתמים.

יש עצה בשביל שובבי"ם

זה מה שאנחנו צריכים לצעוק ברחובות: "יש עצה בשביל שובבי"ם", אנשים מאוד מיואשים, יש אנשים שלא רוצים לשמוע את המילה 'שובבי"ם', זה מזכיר לו איך עינו אותו בישיבה, איך ששיגעו אותו.

שובבי"ם - רק פרוסת לחם אחת

בכל הישיבות יש משגיחים, אברכים חשובים, אבל לדאבוננו הרב ממנים גם אברכים מסכנים למשגיחים, הם משוחחים עם הבחורים בשעות הצהריים, ובחורים צעירים יש להם תמיד קושיות בעבודת השם, הם רוצים לעבוד את השם יתברך, והמשגיח מסביר להם מה זה עבודת השם... הוא מחנך את הבחור שידע שבשובבי"ם אוכלים רק פרוסת לחם אחת, ולא שמים סוכר בקפה... הוא משגע את הבחורים, אחר כך כשהבחור גדל הוא לא רוצה לשמוע משובבי"ם, הוא צוחק מכל השובבי"ם, כי אין לו כח לכל הדברים האלו.

אפשר לחזור להשם יתברך

אבל ברוך השם כשמתקרבים לרבינו, הרבי אומר דיבורים אחרים, שובבי"ם אפשר לחזור להשם יתברך, אומרים להשם יתברך: "רבונו של עולם אני רוצה להיות טוב".

כי שבע יפול צדיק וקם

ואם עוד פעם נפילתי אני יתחיל שוב פעם מחדש, כמו שרבינו סיפר שהוא גם נפל אין ספור פעמים, וכל פעם הוא התחיל שוב מחדש לעבוד את השם יתברך. וכל זה עם כל הצדיקים, הם גם נופלים אבל הם מתחזקים, כמו שהפסוק אומר (משלי כד, טז): "כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צְדִיק", הצדיק נופל, אבל: "וְקָם", הוא מתרומם מחדש.

לך לבית הכנסת להתפלל

אפילו שנפילתי כל כך, אני כבר מזמן מיואש מתפילתי, כבר תקופה ארוכה שאני לא מתפלל שחרית, מנחה ומעריב, אני מתחיל כעת מחדש, אני הולך

ללכת לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ומעריב, זה השובבי"ם שלי.

שנים מקרא ואחד תרגום זהו תיקון הברית

אני הולך להתחיל ללמוד בכל יום קצת חומש - שנים מקרא ואחד תרגום, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכך הלאה עד סוף השבוע. אם מצייתים לדרך אותה הכניס מוהרא"ש, זה מחיה נפשות. מוהרא"ש מביא שזהו 'תיקון שובבי"ם', כמו שהרבי אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן יט) ששנים מקרא ואחד תרגום זהו תיקון הברית.

תגיד לפחות פרק משניות

גם לומר פרקים משניות זהו 'תיקון שובבי"ם'. תגיד כמה פרקי משניות שאתה מסוגל, הרבה אנשים לא לומדים משניות כי לח"י פרקים אין לו זמן, ממילא הוא כבר לא אומר כלום, תגיד לפחות פרק אחד, שני פרקים, זה מאוד חשוב אצל השם יתברך.

גמרא שורפת אותו לגמרי

ועל כולם עולה 'לימוד הגמרא'. מוהרא"ש כותב שהיצר הרע יתן לאדם לעשות הכל, חוץ מלפתוח גמרא, את זה הוא לא יכול לסבול, כי גמרא שורפת אותו לגמרי. כשבחור או אברך מתיישבים ללמוד גמרא, הוא אומר דף גמרא, הוא מנסה להבין דף גמרא, כל אחד בדרכו, למה הוא לומד, הוא צריך כבוד? מה יהיה לו מזה? הוא לומד רק בשביל השם יתברך, הוא שורף את כל הקליפות, הוא שורף את כל המשחיתים שהוא ברא. לכן רואים משהו מעניין, כשזה מגיע ללימוד גמרא דוחים את זה "עוד מעט אני אלמד", כי היצר הרע לא מפרגן לאדם ללמוד מעט גמרא. כמה זמן לוקח ללמוד דף גמרא? אנו אוחזים כעת באמצע מסכת מגילה, אלו דפים כל כך יפים, בואו נגיד כל יום דף גמרא.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

